

שבעים שנה לעליה על הקרקע – **ישנה ראשונה** לתנופת ההרחבה .
 שתי קצוות ובתוכם הוויה שלמה.
 אז איך חוגגים?
 חגיגה לציון הישגי העבר? חגיגה להראות הצלחות של הווה? ואולי הדגש במבט לעתיד?
 לא קל – אבל אפשרי,
 מייאש לפעמים – אבל מאתגר
 והעיקר, כמו המייסדים- גם אנחנו לא מוותרים - כי אנחנו יודעים שנצליח!.

אירועים שונים ליוו ומלווים את השנה הזו שראשיתה בחנוכה, מועד העלייה על הקרקע
 ובחנוכה גם תסתיים.
 כדי לאפשר גם לך קצת לטעום ממה שאנחנו חווים – בחרנו להביא תמונות נבחרות
 מתערוכת הראשונים שעוצבה כפתיחה לשנת השבעים ומוצגת גם עכשיו.

"רק מי שזוכר כך את העבר יכול להעריך ולכוון לעתיד" כתבה אחת המורות מ"צפית"
 לאחר שביקרה בתערוכה.

ואכן, ידיים אוהבות ומלטפות, לב חם, ואין-סוף אהבה והתרפקות על זיכרונות עבר ליוו
 את העשייה שהייתה, בראשיתה, רעיון של בודדים אבל סחפה, "תוך כדי" חברים רבים
 שהביאו אלבומים, מוצגים וסיפורים ומילאו את חדר התצוגה באווירת הראשונים.
 במקום אין סוף מילים בחרנו לצרף תמונות מהתערוכה ולצידן קטעי דברים כפי שנכתבו
 בספר המבקרים:

"הצלחתן להעניק לי הרגשה של חזרה בזמן...."

"חן חן על התערוכה היפה והמרגשת – המשיכו לשמור על עברכם כנכס לילדיכם."

"תערוכה מרגשת, במיוחד לבני הכפר שעוד זוכרים את הקולות, הצבעים והריחות של
 אירועים וזמנים שנשכחו במהלך החיים והזמן.. נר לאבותינו, המייסדים, שרובם כבר

אינם איתנו אבל רוחם שוררת ומלווה אותנו בכל דרכינו בשבילי הכפר...."

"סוף סוף יכולתי שוב לשבת על האופניים (סליחה, תלת-אופן) שאבא שלי בנה בשבילי
 במו ידיו. חזרתי XX שנים לאחור. אין ספק- התערוכה עוררה זיכרונות ישנים, חזקים

ומרגשים."

"נעים להיזכר, ולחזור לחוויות ילדות: הראשונות של המקום, האנשים הצעירים, הילדות
 בטבע."

"איך באמצעים כל-כך פשוטים אפשרת לי לחזור ולחוות חוויות ילדות במקום שאני כל-
 כך אוהבת"

"רק מי שרואה את ההתחלה הזו מבין איזה חזון, אמונה וכוח היו להורינו שהצליחו ליצור
 עבורינו את הבית הזה"

"תערוכה נפלאה, מרגשת ומזכירה נשכחות."

"נורא מרגש לראות ולחוות את ההיסטוריה של המקום היפה שאנחנו, באופן אישי, נהנים
 לבוא, להיות ולבקר בו תמיד.."